

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

1. Prælati discretio in fratrum receptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

SECUNDA PARS PRINCIPALIS.

OSTENSVM est generaliter quomodo fratres qui sunt in religione debeant se habere: nunc specialiter ostendendum est quomodo se debeat habere qui cæteris præest. Et tanguntur duodecim quæ ad eum pertinent. Primum est vt habeat discretionem in fratrum receptione. II. est, vt habeat diligentiam in nouitiorum instructione. III. vt ad professionem leuiter non recipiat. IIII. vt omnibus bonum exemplum præbeat. V. vt in malorum correctione negligens non existat. VI. vt præponendo vnum alij, bonitatem, non carnis nobilitatem attendat. VII. vt de conuentu magnam curam habeat. VIII. vt infirmis exhiberi necessaria faciat. IX. vt præponat spiritualia temporalibus. X. vt maiora bona minoribus præponat. XI. vt dispensationes leuiter non faciat. XII. vt temperet vniuersa.

Quòd prælatus debet habere discretionem in fratrum receptione.

CAPVT I.

CIRCA primum notandum, quòd qui vult vineam bonam habere: palmites ex quibus plantanda est, cum discretionem debet eligere. Sic cum discretionem fratres recipiendi sunt in religione, exemplo Domini: Ego plantavi te vineam electam, omne semen verum. Circa illum qui recipi vult, primo attendendum est, si magnam voluntatem ad religionem habeat. Illum enim qui magnum onus vult sibi assumere, portan-

Hier. 2.

*Cap. 58. in
prim.*

*Paulò ante
med. libri
Habetur
in Bernar.*

Matth. 8.

Eccl. 22.

portandum toto tempore vite suæ, oportet magnam voluntatem ad illud portandum habere, unde dicitur in regula beati Benedicti de nouiter veniente ad conuersionem, vt non facilis ei ingressus tribuatur: & vt dura & aspera ei pradicentur. Sic apparet, an vehemens desiderium ad id quod requirit, habeat: & dilatio desiderium eius augmentat, quia desideria dilatione crescunt: iuxta verbum beati Gregorij: Magnitudo bonæ voluntatis in eo qui vult recipi, firmum est Spiritus sancti inhabitantis & in eo operantis. In libro de vita solitaria: Non sine grandi scrupulo mentis à quacunq; professione arcendus est, cui testis inhabitantis & trahentis Spiritus sancti bona voluntas est. Secundò attendendum est circa illum qui vult recipi, quid ipse principaliter intendat, vtrum Christum, an aliud præter Christum. Si aliud præter ipsum timendum est de ipso, ait vnus scriba Christorum Magister, sequar te quocunq; ieris. Qui cognito quod propter lucrum sæculi eum sequi vellet, dixit ei: Vulpes foueas habent, & volucres cæli nidos, filius autem hominis non habet, vbi caput suum reclinet. Non vult Christus vt propter bona temporalia eum homines sequantur, sed illi in futuro æternas diuitias dabit, qui in præsentia paupertatis eius socius fuerit: Fidem posside cum amico tuo in paupertate illius: vt in bonis illius læteris. Multum cauere debet qui tenet locum Dei: ne introducat in domum ipsius inimicum eius. Inimicus enim Dei est, qui est amicus mundi. Specialiter cauere debet, ne homines superbos recipiat, qui nesciunt illi quod

locum

locum Dei tenet subesse: nec fratrum volunt socij esse. Ex duobus generibus hominum domus religionis replenda est. Vel de simplicibus, qui sensu & voluntate ad assequendam religiosam prudentiam feruentes apparuerint & habiles, de prudentibus, quos religiosæ & sanctæ simplicitatis, constiterit esse æmulatores. In libro de vita solitaria. Stulta superbia, vel superba stultitia à tabernaculis iustorum semper procul fit. In eodem: Omnis superbia stulta, quamuis non omnis stultitia superba. Stultitia enim sine superbia nonnunquam simplicitas inuenitur, quæ si ignorat, forsan est docibilis: si nequit doceri, forsitan est tractabilis: & propria est ciuitas refugij simplicitati cohabitatio religionis, nisi sit talis quæ nolit humiliari: vel tam bruta, vt non possit regi vel tractari. Bona tamen voluntas, etsi multum sit bruta non est deserenda: sed salubri consilio ad laboriosam & actuosam vitam transmittenda. Superbia autem quamuis prudens sibi videatur: dimittenda est & abigenda. Discretionem debet habere qui præest, non qua simplices decipiat, suauia religionis eis ostendendo, & aspera occultando: sed qua recipiendis & recipientibus caueat. Crudelitas magna esse videtur: cum paruuli innocentes, asperitatem religionis non intelligentes, cruci religionis affiguntur. Hi in ingressu nihil spirituale intendentes, nec intelligentes ea quæ in regula continentur, post ingressum inimici crucis Christi inueniuntur: ventri suo, non Domino Iesu Christo in monasterio seruietes. Et notandum, quod multis de causis accidit, quòd in religio-

*Paulò ante
med. libri
& habetur
in Bernar.
circa me-
dium libri.*

T ne

ne recipiuntur, qui ad religionem non sunt idonei. Aliquando accidit hoc ex cupiditate recipientium. Sicut enim nauæ aliquando ægrantes, non ex toto mortuos, in mari non timent proiicere, vt bona eorum possint habere sic aliqui non timent homines adhuc in mundo viuentes sudario inuoluere, & in sepulchro claustrum sepelire, vt aliquod temporale commodum possint acquirere. Sudarium est habitus religiosorum: cum in eo ipsi consueuerint sepeliri. Mortui debent esse mundo, qui in hoc sudario inuoluuntur. Non debent iam desiderio attrahere bona huius mundi: vt diuitias, delicias, & honores. Mortui etiam debent esse sibi ipsi. Nemo nostrum sibi viuit. Hanc mortem sequitur beata vita: Si mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam viuemus cum illo. Aliquando accidit hoc ex carnalitate recipientium: qui cum Dei ordinatione filios non habeant, diaboli procuratione nepotulos suos aggregant: quos in religione recipi faciunt, non vt saluentur, sed vt ditentur, & per eos fortiores efficiantur: qui sicut carnaliter ingrediuntur, sic post ingressum carnaliter cōuersantur. Quod natum est ex carne, caro est, & quod natum est ex spiritu, spiritus est. Aliquando hoc accidit ex parentum carnalium improbitate: qui filios suos in religione ponunt, vt ab eis se expediant: potius intendentes eorum corporalem prouisionem, quàm eorum salutem.

Rom. 14.

Rom. 6.

Ioan. 3.